

Asemalla sattuu ja tapahtuu – otteita päiväkirjoista

Useita kirjoittajia

7.4.1979

Yhtenäinen havainnointi alkoi. Tuotiin paljon tavaraa, mm. tehokas Aladin.

Nähtiin 5 kurkea, 2 västäräkkiä, yhteensä 28 lajia.

*Juha Saari, Pekka Nikander,
Jarmo Rihtniemi*

29.4.1979

Eivätpä osanneet aseman neljä havainnoitsijaa aamulla herätessään aavistaa mitä päivä toisi tullessaan, niin kurjalta aamun sää vaikutti. Ovelta katsottuna ranta erottui vain vaivoin tiheältä sumulta, mikäli jotain kovan tuulen ansiosta vuotavilta silmillä olisi voinut nähdä.

Tietoisena asemahavainnoinnin velvoitteista lähti urhea havainnoitsija kuitenkin luonnonvoimia uhaten

Tästä kaikki alkoi! Hangon lintuasemarakennus neitseellisessä tilassaan. © Jukka Haapala, 12.2.1979.

Ensimmäinen käynti lintuaseman lumisissa maisemissa 12.2.1979. Hans Sundström (vas.), Pertti Uusivuori, Karno Mikkola ja Ilkka Lehtinen.

staijauspaikalle todetakseen luonnonvoimien mahtavuuden. Kovan etelätuulen ansiosta siirrettiin stajaus Udnålenille, jossa todettiin päivän ekat muuttavat linnut, allit. Ne tulivat aivan rantaa nuollen pienissä parvissa, saattoipa parhaan jakson loppusumma nousta 400:aan. Päivän loppusummaksi saatiin 4000 muuttavaa allia. Sumun seasta havaittiin myös ruokki, 34 valkoposkea jne.

Sää parani puolelta päivin, ja tällöin saatiin lajilistaan tumma merikihu, 2 pikkulokkia, viisi kalatiiraa, heinätavipari, n220 paikallista tukkasotkaa, karikukko, sokerina pohjalla 8 allihaahkan parvi (PZ). Alumiinivarasto ei juuri vähentynyt 14 merkkauksesta.

Päivän vesilintumuutto sujui myös valokuvauksen kannalta erinomaisesti. Virtsarakon tulehduksen uhallakin MHK ja PS makasivat tunnin verran rantakalliolla valot-

Musta kostaja eli kiljukotka *Aquila clanga* eksyi aseman haukkahäkkiin 19.10.1980. © Jukka Haapala.

taen muutaman rullan filmiä. Mainittakoon, että kameraa ei edes vaihduttu kohottamaan, mikäli näytti siltä, että alliparvi lentäisi yli 30 metrin päästä.

Turistikausi avattiin juhllisuksin stajauskalliolla alkaen klo 17:00. Kaksi saksalaista merimiestä kestitsi viinillä ja makkaroilla aseman havainnoitsijoita (PS, MHK). Nuotion loisteessa suoritettiin arvokasta kulttuurivaihtoa ja saatiin tietoa turistien ongelmista vierailta mailla. Lintuasema sai tilaisuuden seurauksena lahjoituksena kolme haarukkaa.

Kodin talousihme Segersvärd onnistui polttamaan paistinpannun tuoliin kiinni. Tapauksen tarkempia yksityiskohtia ei anneta julkisuuteen.

Asemalle murtautumisen yhteydessä paljastuneet rikolliset piirteet saivat eilen lisäväriä, kun VR särki pyöränlukon Hangossa. Tapahtumat saivat alkunsa siitä, kun pyöränlukko, jonka ei pitänyt toimia toimikin. Jälkeenpäin kuultiin VR:n kehuskelevan: ”Helppoa se oli, on se tehty ennenkin.” No nyt lukko ei ainakaan toimi (toim. huom.).

Paul Segersvärd

19.10.1980

Musta kostaja saapui saluunaan! Ja räjäytti pankin!

Rakas päiväkirja! Tänään minulla on sinulle erinomaisen miellyttävää kerrottavaa. Niin, säät olivat suotui-

sat: +11°C, SW 5, 8-3-7/8, ja näkyvyys parani iltaa kohden > 20km:iin. Loistava sää, eikä sinustakin!

Vain päivä sitten olin manannut haukkahäkkien huonoa tuottoa, en manaa enää. Sillä tämä päivä muutti kaiken! Itse tarunhohtoinen Iso Musta, *Aquila clanga*, näet luuli pienemmän knöppelin pulua helpoksi saaliiksi ja joutui satimeen! Kantaa nykyään rengasta M-1007. Luonteeltaan lintu oli sängen raivoisa: yritti koko ajan nokallaan napata palasen rengastajan sormista ja pyristeli valtavasti. Kyseessä oli kaunis 1kv ♀. Runsaan tunnin mittailun ja valokuvauksen päätteeksi kiljukotka vapautettiin, ja se lensi Vapaasataman lähimmän autokentän suuntaan ja il-

Halias on Suomen mittakaavassa omaa luokkaansa nähdä vaelluksella oleva valkoselkätikka *Dendrocopos leucotos*. Senhän tietää Sampokin. © Markus Varesvuo, Halias, 9.10.2008.

meisesti laskeutui puuhun. Tapausta on vieläkin vaikea uskoa todeksi!

Rengastuksia 36. Pyynnissä 11 verkkoa. Muista havainnoista mainittakoon kaksi määrittämätöntä kotkaa W-puolen saaren yllä.

Veijo ja Irkka lähtivät tyytyväisinä neljän junalla. Iltapimeällä saapui Pekka Komi, joka oli vähemmän tyytyväinen kuultuaan luettelon päivän rengastuksista. Rakas päiväkirja, muistatko nyt varmasti, että clang oli uljas, uljas, uljas...

ps. Lägsin schwarzi on nyt kuitattu! Ja moninkertaisesti!

Jukka Haapala

23.10.1980

Halias iski jälleen!

Tänään tuli ulkoiltaa erittäin aktiivisesti. Ensimmäisen kierroksen verkoilla tein klo 0:30, jolloin saalis oli 1 helmipöllö. Aamukierrokselta tuli toinenkin ja taas renkaaton

varpuspöllö. Tuuli on vihdoon hellittänyt: aamuinen kahden boforin pohjoinen tyyntyi keskikäivällä peilityneksi. Päivä oli aurinkoinen, kohtalaisen lämmin (max +7°C) ja näkyvyys loistava.

Seurasin muuttoa verkkokierrosten lomassa bunkkerilta yht. 3 tuntia. Hauskin muuttohavainto oli sepelkyyhkyn matkassa kärkeen saapunut turturikyyhky, joka lopulta suuntasi kulkunsa Tulluddeniin ja laskeutui merivartioaseman pihapuihin. Muita matkalaisia olivat mm. laulujoutsen a3 S, joutsenlaji a5 WSW, ampuhaukka 2, teeri 4, haarpääsky 2, räkättirastas 206, tilhi 30, kottarainen 512 ja urpiainen 43.

Paikallisten puolesta huomion arvoista oli isokoskeloiden runsastuminen. Laskin lähivesiltä 150 yks., joista yhdessä parvessa 110.

Torstain tikkalajisto oli sangen monipuolista: 5 lajia! Havaittujen määrät: käpytikka 1, pikkutikka 5,

pohjantikka 5, palokärki 1 ja harmaapäätikka 1. Picus seikkaili hieinan varomattomasti eteläkärjen kallioilla ja oli helppo viheltämällä narrata verkkoon. Upea naaras ja samalla syksyn pinna!

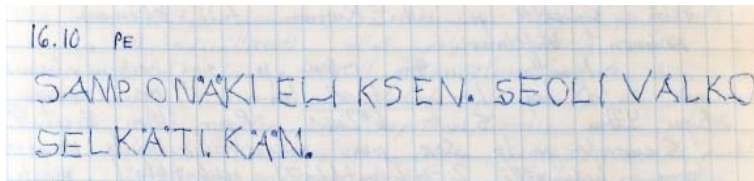
Aseman pinna taasen oli klo 10:05 aseman pihaverkosta saatu nuori pikkusirkku. Sangen korea sekin! Suomen pinna vielä siinä vaiheessa antoi odottaa itseään...

Klo 8:45 kärkeen saapui räkättiparven mukana outo iso Turdus, jonka lentoääni oli omituinen kaksiosainen karhea rääkäisy. Lintu laskeutui ja katosi. Klo 14:50 sain sen uudelleen näkyviin aseman pihapiissa ja tarkkailin herkeämättä 20 min samalla kuumeisesti kuvausta tehden ja luonnoksia piirtäen. Kooltaan outo vieras oli mustarastaan kokoinen. Sen pään väritys silmäkulma- ja viiksijuovineen toi elävästi mieleen punakylkirastaan. Rinnan poikki kulki tumma vyö, joka koos-

tui mustista valkoreunuisista höyhenistä. Vatsapuoli oli valkeahko räkätin tapaan, ja kupeilla oli heikkoa tummaa pilkutusta. Selkäpuoli oli tummanruskeanharmaa lukuunottamatta isoja peitinhöyheniä, jotka olivat kauniin pätkinänruskeat. Kyynärsulat muodostivat muutoin tummille siipisulille ruosteenkeltaisen laikan, ja tummien tertiaalien reunat olivat valkeat. Puussa lintu piti pehmeää ”duk, duk, duc”-ääntä ja jähmettyi välillä omituiseen harmaapäätikkamaiseen asentoon, jossa nokka sojotti viistosti ylöspäin.

Vaikka linnun väritys poikkeikin jonkin verran aseman ainoan kenttäoppaan Bruun & Singerin kuvaamasta, määritin linnun ruostesiipirastaaksi, *Turdus naumanni eunomus*. Haliaksen lintu lienee Ikv päätellen isojen peitinhöyhenten kellanvalkoisista kärjistä. Samalla selittyvät myös kenttäoppaan kuvaa himmeämmät mustavalkokuvionnit: B & S ovat kuvanneet vain ad koiraan. Aseman ensimmäinen maalle uusi laji!

Ruostesiipirastas huuteli vielä asemarakennuksen tienoilla lähtiesäni kaupungille soittelemaan klo 16:00 jälkeen.

Rengastuksia 66 (mm. helmipöllö 2, pikkutikka 3, pohjantikka 1, harmaapäätikka 1, pikkusirkku 1). Illalla pinnakaljat.

Ps. Päivän lajeja 68 (6 kaavakkeen ulkopuolelta!).

Jukka Haapala

16.10.1981

SAMPO NÄKI ELIKSEN. SE OLI VALKOSELKÄTIKÄN.

Uskomatonta, mutta totta, Halias iski jälleen. Totta, se on, nuori naaras valkoselkätikka poimittiin ilta-päivällä verkoista eteläkärjen metsiköstä. Oli melkoinen naputtaja ja sai ML:n ja PN:n kädet reijitettyä verille

heidän kuvatessaan lintua. Päätettiin ihailun ja rengastuksen jälkeen vapaaksi ja saatiin taas sopivasti illalla verkosta, kun Jörgen Palmgren saapui perheineen asemalle. Tuli JP:lle käsipinna.

3-4 boforin länsitulessa rengastettiin huikeat 422 lintua. Siittiot (pyrstötiainen) liikekannalla sillä niitä rengastettiin tänään 164 ja irrotettiin verkosta vähintään 300 kertaa. Muutenkin rengastukset taisvoittoiset: Sini- 80, tali- 36-, kuusi- 34 ja hömötiainen 11. Tilhi änkesi päivän kolmanneksi pidellyksi linnuksi 37 yksilöllä. Vähäisemmin pidettiin ja ”revittiin” verkosta kottarainen 1, pohjantikka 1, kanahaukka 1, helmipöllö 3 ja lapinlepinkäinen 1.

Muuttohavaintoja metsähanhi 3, laulujoutsen 4, merikotka 1, kangaskiuru 15, haarapääsky 8, varpunen 14 ja pätkinänakkeli 5/4a. Paikallisia ei rengastuksen lomassa ehditty liiemmin katsella, joten ei mitään nähtykään. Lajeja 62. Syksyn rengastus Σ 8987. Kahdessa päivässä tullut lintuja 822. Mahtavaa!!!

ps. Saatiin todella maukasta omenapiirakkaa viikonlopun vierailta.

Pecka Nikander ja Sampo Laukkanen

27.7.1984

Saavuimme A:n ja Aatun (*Ama aes*) kera jälleen klo 20:50. Ja jälleen ensihavainto Ollista naurulokki kainalossa! Tällä kertaa oli tullut petoverkosta. Havaintopuolella ei ihmeempiä. Rengastuskin alkaa hiljakseen sujua, tänään jaossa 51 (esim. meriharakka 1, rantasipi 3, punajalka- 1, valkoviklo 1, naurulokki 1, räystäspääsky 1, talitiainen 8, puukiipijä 2, västäräkki 10 ja peippo 11). Tuotiin Ollille iltojen viihdyttäjäksi TV. Illalla joutui katsomaan Dynastian ja gangsterisarjan ”valtataistelu”. Olli valvoi pitkälle seuraavan vuorokauden puolelle kahlaajaverkkoja vahtiessaan. Aamuksi sovittiin seuraava

työnjako.: OV laskee lampaita ja JH tekee syksyn rengastusennätyksen verkoilla. Pitäisi saada viiskytviisi. Helppo juttu!

Jukka Haapala

31.8.1986

Kekkonen on kuollut, eläköön Kekkonen!

Muista elävästi kun olin kolmen verkon linjalla kun kuulin tämän suruviestin ensimmäisen kerran. Edesmennyt aikamme suurin valtiomies poistui klo 01:00:n maissa tänään kotonaan Tamminiemessä. Suruviestiksi entisen presidenttimme kuoleminen muodostui jo heti aamulla, kun ”onnenpäivä” lähetys oli korvattu jollain vakavammalla musiikilla. Sama linja jatkui koko päivän; vähän väliä kuulimme kuinka erinomainen mies Kekkonen oli. Kiukkumme saavutti kliimaksipisteen kun levyraati oli korvattu jollain Kekkos-ohjelmalla. Onneksi Kekkonen ei kuole kuin kerran.

Lintupäivä ansaitsee arvosanan hyvä. Gavioita liikkui jonkin verran: kuikka 21, kaakkuri 2, sp 40. Yksi harmaapäätikka lensi etelään. Eka syksynpinna meni muutolla Gäun ohi: heinätavi W. Toka oli vanha pulmussirri Gäun särkällä. Illalla autokentillä loi eloa kehrääjä, joka puikkelehti autojen välissä. Muuttavana syksynpinnana tuli kuhanheittäjä, joka tipahti Uddskatanille. Neljännen syksyn pinnan kuuli A.Laurila, vanha homekorva... siis kuusitiainen lä. Vihervarpusia liikehti 624 yksilön voimalla. Harmaahaikaroina meni kaksi, samoin kirjosiipikäpylintuja.

Rengastussummaksi kertyi varsin miellyttävästi 134. Suurin osa oli pajulintuja 87. Seuraavaksi runsain laji oli varpushaukka 6. Kahlaajakatikat levitettiin levävalleilla seuraavin tuloksin: suokukko 5, tylli 5, suosirri 2, kuovisirri 2, isosirri 1 ja yksi väiski. Lajeja 83.

Anssi Vähätalo

28.9.1988

Aamun sää vaihteeksi siedettävä: +10°C, SSW 3, 3/8, >20 km. Lähdimme Maxin kanssa viiden aikaan virittämässä verkot pyyntiin. Jou-

Haliaksella rengastajaparka voi joutua koville muulloinkin kuin tiaisaikana. 16.9.1994 verkoista tuli yhteensä 50 varpushaukkaa *Accipiter nisus*, ja muutollakin viuhto yli neljäsataa. © Markus Varesvuo, Hanko, 26.9.2006.

duimme keskeyttämään puuhan vähäksi aikaa, koska kävimme portilla ilmoittamassa Gäun särkällä palavasta veneestä! Selvisi, että vene oli ajanut yöllä karille ja siitä oli viety pariskunta + lapsi ambulanssilla terveyskeskukseen. Isällä oli ollut 1.8 promillea veressä.

Saimme verkot pyyntiin ja melkein saman tien jouduimme poistamaan ne pyynnistä, koska lintua liikkui likaa. Tuuli yltyi ja aamupäivällä alkoi jatkuva sade. Ehdimme kuitenkin rengastaa 193 lintua; talitiainen 125, hippiäinen 20, närhi 21, taigauunilintu 1, Pekka havaitsi mm. bunkkerilta mm. 4200 kyyhkyä, 60000 pikkulintua (peippo, järri, vihervarpunen, talitiainen), 143 närheä. Puolilta päivin Max ja Ivan lähtivät kohti Helsinkiä.

Seppo Niiranen

29.9.1988

Sellainen hiljainen päivä. Taivas ja verkot tyhjää täynnä. Siinä mielessä hiukka harmillinen seikka, että Va-

paasataman hallitus (6 henkeä) teki asemalle tutustumisretket Antun johdolla., eikä meillä ollut näyttää ainukaistakaan rengastusta ja bunkkeriltakin vain yksi yli kiitännyt niitykirvinen. Illalla korvailtiin päivän kurjaa lintuantia tirkistelemällä TV:n välityksellä shataminsieppoa – ”maailman harvinaisinta lintua.” Rengastuksia 3 ja lajeja 42. Ai niin, nähtiinhän sentään merikihu.

Pekka Hänninen

16.9.1994

Nissepäivä. Myrsky oli tauonnut aamuun mennessä, joten verkot oli auki aamuhämärissä. Verkkoja availlessa hyöri niemessä varpushaukka poikineen, ja heti kun ne saatiin auki, alkoi niihin tupsahdella nissejä kuin liukuhihnalta. Etelätuulussa meni nisarit matalalla, niinpä niitä tupsahteli verkkoihin suoraan muuttolennostakin. Päivän saldoksi tuli 49r + 1 vieras kontr = 50 varpushaukkaa. Huh-huh, näiden lisäksi tuli myös komea hiirihaukka

ja eilinen kanahaukka, molemmat verottivat yhden nisarin nokkaa kohti. Pikkulinnut olivat puskipuuta tosi vähissä, vain 7 köyhää, 2 pajulintua, herne- ja mustapääkerttu rengastettiin. Kun vielä mainitsen sepelpulun ja palokärjen niin siinäpä ne 63 eläintä onkin.

Muuttopuolella oli syksyn vilkain päivä. Peippoja meni 18000, vihervarpusia 1300, nisareita komeat 432, mehiläishaukkoja 16, tuulihaukkoja 10, pedot yht. 479. Päivän erikoisin oli nuori turturikyyhky, joka palloili päivän niemellä. Kati ja Antti-koira poistuivat takavasemalle nuorisajaostonlaisten tieltä. Illalla pimeällä saapuikin viikonlopuksi Pekka Seppälä, Jarkko Santa-harju ja Antti Miettunen.

Petro Pynnönen

19.9.1996

Piip-piip – Jake hei – PLEGA – piip-piip – Jake äkkiä – piip-piip-piip! Ollessani kaikessa rauhassa pihan perällä kopissa vääntämässä torttua

havahduin bunkkerilta kuuluvaan elämöintiin. Kerkesin näkemään vain kaukaa takaa kookkaan mustan lievästi kuuppasiipisen linnun. Koko loppupäivän Aatu hoki: ...ttu PLEGA, uskooks tota kukaan, ...ttu PLEGA, sillä oli käyrä nokka, ...ttu PLEGA!

Navakassa N-tuulesa Adidas-pusakka tuulettui bunkkerilla 9h 55min. Merihanhi 41, merikotka 2m2p, sinisuo 4, kanahaukka 1, varpushaukka 46, hiirihaukka 1, buzzardi 6, ampuhaukka 3, kurkia 888/23a, uuttu 5, sepelkyyhky 1560, kyyhkylaji 2555, niittykirvinen 1152, västäräkki 364, sypi lapinharakka, peippoja ja spinaria n400. Lapinsirkku, pikkulintu 3615. Siis kerrassaan mainiota meininkiä. Pyydyksistä normaalit 45 lihaa. Eka pähkinänakkeli näyttäytyi linjaverkkojen luona irrottaessani palokärkeä ja riippui seuraavalla rundilla E2:ssa. Syksyn repeiksi kirjattiin lisäksi sepelkyyhky, suopöllö ja hömötinti. Katiskoista 1 suokukko ja 2 suokanaa. Gåulla käymättä 69 lajia.

ps. Eilen illalla oli nähty Roihiksessä ja Laajiksella MUSTAIIBIS.

Jarmo Ruoho

17.6.2000

Rakas päiväkirja! Yksi laji voi tehdä päivästä erittäin hienon jopa historiallisen. Hangon yöelämää tuli tutkittua sen verran että aamulla heräsin vähän myöhään. No piti lähteä Hangosta ostamaan limua, kun vähän ennen porttia kuulin metsästä outoa linnun laulua. Laulu muistutti vähä niin kuin sirittäjä ja lapinuunilintu olisi laulanut kimpassa. Onnistuin näkemään linnun. Alta aivan vaalea fyllari, kuvioton pää ja vihreän keltävä yläperä erottui hyvin. Hemmetti, päässä alkoi jyskyttää, olisi kohan bonelli? Nopeasti puhelimeen. Yritin soittaa Niiraselle, ei vastausta. Onneksi Soiska oli himassa ja sai luvan lähteä pikaretkelle Hankoon. Yllättävän nopeasti Soiska oli paikalla ja lintu oli edelleen äänessä ja myös hyvin näkyvissä. Lajipari oli selvä, mutta kumpi, koska lintu ei suostu-

nut heittää kutsuääntä. Soiska lähti ostaa mankkaan pattereita ja mä lähdin asemalle äänittämään ääntä. Sitten tapahtui jotain älytöntä. Manka ei suostunut yhteistyöhön. Soiska veti pienen fudispotkun masiinaan ja laitehan alkoi toimia. Lintu reagoi heti bonellin kutsuääneen ja vastasi siihen heti. Lintu tuli erittäin lähelle ja Soiska sai otettua siitä pari rullaa kuvia. Vuosituhannen ensimmäinen Suomenpinna (432) tuli hoidettua Vuoriuunilintu. Karin piti lähteä takaisin stadiin, mutta asemalle saapunut Jarmo Ruoho ehti käydä katsomassa lintua. Lajeja päivälle masentavat 46, mutta tässä tapauksessa sillä ei ole mitään väliä.

Onnellinen Aatu Vattulainen

24.3.2001

Sää oli jo inhimillesempi, jopa mukava ja onneksi on kaksi lämpömittaria, joista valita sopiva lukema! Aurinko paistoi puoleenpäivään, oli ihanaa pitkästä aikaa saada pisamia bunkkerilla. Ei siellä muuta sit tul-

Sepelkyyhkyjen *Columba palumbus* muutto hivelee silmää. Löydätkö kuvasta uuttukyyhkyn *Columba oenas*? ©Markus Varesvuo, *Halias*, 25.9.2007.

lukaan PAITSI URPIAISTA!!! 6933 muutolla, vau ja huh! Allekirjoittaneen mielikuvitus alkoi jo lentää Empire Strikes Back –sfjäreissä kun pikkuojusta menee satamäärin ohi molempien korvien (noo, illalla pääsin onneks katsomaan kun Bergerac selvittää ufojen arvoitusta). Ei turpoja, kai.

Itäpäivällä koettiin se ihme kun lunta tulee vähän väliä pilvettömältä taivaalta. Ei voi sanoa että lintupäivä. Paitsi Aatu ja Pekka näki 6 harmaahaikaraa ja oli muutolla pari kiurua sekä paikalliset sarvipöllö ja luotokirvinen Gäunretkellä...

Ai niin, Suomi teki maalin futiksessä Enkkua vastaan. Täällä on hyvä olla! Ulkoilma teki tepposet: nu kahdin kesken Uutisvuodon.

ps. Suomi hävisi 2-1. Lajeja 36.

Vienna Setälä

11.9.2001

No sitten olikin aamulla taas sellainen ”Jaahas”-meininki. Leppeä kaakkoistuuli riepotteli 5-6 pallin raivolla ja kuuroja sateli vähän väliä. Ainoastaan Aatu suoritti koko vakion ja palkittiinkin muuttohaukalla, joka istui tovin W-puolen lähiluodolla. Vihervarpusia rynni yht. 3758 ja peipposia puoltoist. Mustakurkku-uikku edelleen. Taas sieniä...

Itäpäivällä sitten paukkui ja kunnolla tosin lätäkön takana, kun ilmeisesti joku ”Mubarak” kaappasi 4 lentokonetta. 2 näistä mällättiin World Trade Centerin pilvenpiirtäjiin, yksi Pentagoniin ja yksi putosi jonnekin Pittsburgin tienoille (olikohan menossa valkoiseen taloon?). WTC:n rakennukset sortuivat ja uhreja epäillään olevan tuhansia! Hillbillyt olivat hädissään ja esim. Palestiinassa oli hillittömät kekkerit. Töllöstä tulee pelkkiä uutisia. Sairasta...

Verkot oli auki n 2h ja renkutuksia häikäisevät 0. Huomiseksi luvattu sateetonta, mutta tuuli pysyy kovana, sivduu.

Jarkko Santaharju

27.12.2001

Retkeiltiin päivä Hangon niemimaalla ja tultiin pimeään suojissa Haliakselle. Aloitettiin sessio opettelemal-

la käyttämään Haliaksen ”uuneja” (huomaa, että asema on ollut kylmälään pari viikkoa kovien pakkasten runtelemana).

Pienempi uuni oli helppo nakki; se lähti käyntiin heti. Iso uuni pani hanttiin kovasti eikä alkanut vetää. Tuloksena parin tunnin hupaisa savusekoilu pakkasessa (onneksi vain -6°C). Savu ei poistunut riittävän nopeasti ulko-oven kautta => tarvittiin läpiveto. Ei huomattu, että ikkunoissa ei ollut saranoita, joten se tippui pihalle ja särkyi mahdollisimman moneen osaan. Kannoimme vastuumme paljasjalcaisten henkilöiden hyvinvoinnista ja seuloimme lasin palasia lumihangesta ikkunan putoamispaikan lähiympäristöstä, Lopulta paloja ei enää löytynyt, joten siirryimme urakan seuraavaan vaiheeseen: ikkunan kohta oli saatava tukittua jollain tavalla, ettei lunta sataisi sisään. Valittiin ikkunan jälkeeksi seikkaperäisen valinnan jälkeen pinkeä pieni räsymatto, joka naulattiin tiukasti karmeihin kiinni...

Lopulta isokin uuni alkoi vetämään ja savu saatiin vähitellen siirtymään ulos. Oli aihetta iloitsemiseen ensimmäisen kerran asemalla saapumisen jälkeen, varsinkin kun sisälämpötilakin ylitti niukasti 0°C. Soiska lähetti meille elektronisen hartaan toivomuksen ”älkää rikkoko enää mitään.” Noudatamme sitä ja hankimme mielenrauhaa muutamalla huurteisella. Sitten nukkumaan. Ulkona kuului laukkareiden alkuvoimaista kaklatusta. Miehittäjät siis Margus Ellermaa ja

Vesa Oksanen.

4.1.2003

Heippa hei. Vain -24°C, mutta positiivisesti ajatellen aurinko sentään näkyi. Lajeja 20. Merimetso oli orvon näköinen jäälakeuden yllä. Kyhmäreitä 60, sinisorsa 70, isokoske-loita 20, merikotka 4. Varpushaukka mässäili tiaisia ruokinnalta. Kauanko tätä kylmyyttä oikein kestää.

Aatu Vattulainen

5.1.2003

Kaunis ja hyvin kylmä (-25°C!!) päivä. Hyvin, hyvin hiljaista. Jäättä niin

pitkälle kuin jaksaa katsoa. Räkättirastaita 450. Lajeja 12.

Aatu Vattulainen

6.1.2003

-24°C, NW 1-2 bof kertoo kaiken. Sää oli hieno kotkille. Merikotkia 7, lisäksi nuori maakotka lenteli eteläpuolella. Oli vuoden ensihavainto, samoin harakka. Muu homma aika nihkeätä. Lajeja 21.

Aatu Vattulainen

7.1.2003

Huh hellettä, tänään jo -5°C. Tuuli aamulla etelästä kääntyen illalla länteen. Koko päivän huono näkyvyys johtuen lumisateesta (2-4km). Lajeja 11.

Aatu Vattulainen

18.10.2003

Eilen se jo vähän lupaili ja tänään kävi toteen: välipäivä. Muutto hanurista. Lapasotka 6, alli 2350, tilhi 700 ja viherpeippo 1314m. Paikallisista mainittavia vain merikotka 12p. Sadekin viihdytti miehittäjiä klo 10:30-15:00. Pientä piristystä toivat pöllöt, jotka alkoivat rynnimään puolen yön tienoilla. Tämän vuorokauden puolella: Sarvipöllö 1, varpuspöllö monta, helmipöllö 4. Eiköhän se ollut siinä.

Jarkko Santaharju

19.10.2003

Ja kello löi kaksitoista. Pöllöhommot jatkuivat. Rundien välillä uupuneet rengastajat maata retkottivat pitkin aseman latioita ja nauttivat puolen tunnin kauneusunista. Muutama sarvipöllö ja toistakymmentä varpuspöllöä jäi taas satimeen.

Aamulla miehittäjät heräilivät kuka mihinkin aikaan enemmän tai vähemmän levänneinä. Herätyskellona toimi Perniön mies Ilkka Lehtonen kavereineen. Porukka oli leiriytynyt keittiöön hymnimään.

Vähän ennen kahtatoista saapui mieluisa tieto: arokotka oli noussut taas Taktomin ilmatilaan suuntana länsi. Alkoi odottava taivaan selaus ja eipä aikaakaan, kun Hangon päältä löytyi sopiva roikkosiipinen

Jos tahdot nähdä Suomessa vaeltavan pähkinähakin *Nucifraga caryocatactes*, niin Halias on siihen paras paikka. © Markus Varesvuo, Halias, 7.10.2008.

härveli. Kotkille epätyypilliseen tapaan lintu lähti liitolentoon ruoraan kohti. Pikkuhiljaa tilanne alkoi hahmottua: Siinä tuli maakotkan kanssa yhtä kyytiä asemahistorian ensimmäinen Arokotka! Väkkärä painoi kaartelematta hieman eteläpuolelta suoraan turkkuseen näkyen aivan helvetin upeasti. Alkoi rattoisa henkseleiden paukuttelu ja muut linnutkin tajusivat olla häiritsemättä lopun päivää. Paitsi yksi. Kauppareissun jälkeen taas avattuihin verkkoihin eksyi skapparin pari viikkoa sitten näpelöimä valkoselkätikka. Tämä tapaus aiheutti ak:lle ja Jonni Myyrälle henk. koht. Haliaspinnan.

Muuttavista parhaista: pohjantikka 1, em. maakotka, pikkuvarpunen 35. Näyttäisi tulevan taas mukava pöllöyö, mutta se onkin sitten jo toinen tarina...

Jarkko Santaharju

20.10.2003

... ja se tulee tässä: Pöllöjä tosiaan tuiskahteli verkkoihin vanhaan malliin. Oli siinä aamun hämärärundilla taas ihmettelemistä, kun pihassa killui kuusi varpuspöllöä samaan aikaan. Lomakkeelle 29p!

Aamusta kehittyi todella kaunis. Tyyntä. Kylmä, pilvetön taivas. Muutto oli vaisua, mutta kotkilla mukavaa liikehdintää: maakotka 6m, merikotka 4m3p. Makoja leppoisia neljän linnun parvi.

Muuta mukavaa havaittua: pohjantikka 1/r, sama koiras valkoselkätikka vessan lehdossa, palokärki 9m. Iloisin yllätys oli Aatun ja Johannes Silvosen Gåultalta blokkama koskikara. Mukava päivä.

Jarkko Santaharju

24.10.2004 Su

Huh hellettä. Tyyni ja lämmin aamu sai hien irtoamaan verkkorundeilla. Koko aamu oli utopistisen upea, aurinko paistoi välillä ja tullen virettäkään ei ollut havaittavissa. Aamupimeässä päiväretkelle saapui Hanu Jännes äänittämään punatulkkua ja räkättirastasta. Hetkeä myöhemmin Timo Hietanen parin päivän retkelle. Tyynessä muutto tapahtui lähinnä korkealla, mutta ihan mukaviinkin lukuihin ja lajeihin: Aqu chr 2'm, Dry mar 5m, Den min 13, P tri 4, tiaisia yht. 700, Car chl 409, Pas dom 1p 2m. Aamupäivällä niemelle ilmestyi muutaman hirun parvi, johon sekaan liittyi jossain vaiheessa mel-

ko myöhäinen törmäpääsky. Iltapäivällä sain etelämetsän ysimetrisestä nuoren harmaapäätikkanaaraan. Ihailin ja mittasin linnun bunkkerin juurella ja vapautin muutolle. Bunkkerilta huomasin Gåun pääskyparvessa oudon ”falcon”. Putkella katsoessani hämmästys meinasi pudottaa perseelleni: lintu oli kumman vaalea apus! Soitin Aatulle, joka oli juuri Hietsun kanssa pääsemässä Gåbille ja Jännekselle. Ei mennyt aikaakaan kun Aatu ja Hietsu olivat jo päässeet selville lopullisesta määräyksestä, lintu oli kuin olikin **VAALEAKIITÄJÄ Apus pallidus**, Suomen ensimmäinen! Lintu pyöri neljän haarpääskyn ja ripan kanssa aluksi Gåun lahdella, josta siirtyi saalistellen aivan asemarakennuksen päälle. Olihan lajista puhuttu Euroopassa havaittujen lukuisten havaintojen johdosta, mutta nyt paskanjauhamisesta oli tullut vallan tosi. Kyllä sitä oltiin ihmeissämme. Lintu nähtiin sen verran hyvin, että lähes kaikki tuntomerkit havaittiin. Onneksi oli herra Jännes paikalla. Lintu liikkui aseman alueella noin kaksi tuntia, jonka jälkeen siirtyi Hangonkylään, Kappelisataman tienoilta. Sieltä linnun näkivätkin melko monet innokkaat. Valoa ei tällöin enää ollut juurpal lainkaan, joten lintu oli ihan tavallisen apuksen oloinen. Miltei koko pinnakärki taisi kuitenkin olla hylsyilemässä eilistä coronatusta. Ilalla irrationaalista sekoilua ja leveitä hymyjä. Ajateltiin nähdä huomenna joku kova!

Pepe

Ps. Jake poistui pääskyn nähtyään. Rengastuksia 350, lajeja 80.

14.8.2007

No, tämä oli se päivä, josta varmaan puhutaan ja pitkään. Tuuli oli koko päivän heikko, aamulla utua, lämpöä +23°C ja iltapäivällä sadekuuroja. Lajeja nähtiin 64. Muutto hyvin heikkoa, esim. merimetso 1100p 25m, pilkkasiipi 1p, käki 2m, käpytikka 1m, harmaasiippo 23m ja peippo 200m. Joskus noin klo 10.30 sain Jakelta puhelinsoiton. Jake oli vene-rannassa ja totesi, että Yttre Kallskärillä oli - ei mikään muu kuin kaikkien veikkaama **HARAKKAKÄKI!!** Ei ole mikään vitsi. Tilanne oli

aika huolestuttava, kun saavuin vene-
rantaan. Lintu oli lentänyt Yttrel-
le ja istunut saaren ainoaan puuhun.
Lintu putosi maahan ja katosi!! Oli
vähän hengästynyt olo ja muutenkin
ilman kulku oli vähän huono, kun oli
bunkkerilta juossut!! rantaan. Ihme-
teltiin ja uudestaan ihmeteltiin. Pi-
täisikö lähteä veneellä etsimään vai
mitä? Sitten Jake joutui lähtemään
rundille. Edelleenkin ihmettelin.
Sitten tajusin katsoa Inre Kallskä-
rille. Ihme tapahtui, kahden männyn
välissä kuolleessa puussa istui lintu,
joka oli helppo tuntea harakakkakä-
eksi!! Lintu istui aluksi selkä meikä-
läiseen päin, sitten se kääntyi sivut-
tain ja hetken kuluttua lähti lentoon.
Lintu lensi saaren toiselle puolelle
ja istui nyt rinta meikäläiseen päin.
Siis hyvin näytillä. Sen jälkeen lintu
lensi jonkun lehtipuun sisään ja ka-
tosi. Lintu nähtiin siis lennossa, istu-
massa sekä edestä – takaa että sivul-
ta!! Yritin vielä käydä, tai kävinkin
komppaamassa Kallskärin. Ei löy-
tynyt ja rannalla runsaasti sinilevää.
Lintu katosi yhtä mystisesti kuin il-
mestyikin. Suomen ensihavainto on
vuodelta 1946. Muistaakseni kuollut
lintu Kokkolassa. Olipa se sellainen
uni, minkä ei toivoisi ikinä loppu-
van. Itse asiassa ensimmäisen kerran
elämässä oikeasti tärisin, kun näin
tuon linnun. Ja onhan sitä tullut näh-
tyä kaikenlaista. Kiitos Sendari. Il-
lalla sitten tietenkin...

Aatu Vattulainen

P.S. Unohtui todellakin mainita,
että harakakkäki oli Haliaksen 300.
laji!!!

27.9.2007

Oi boy'o mikä päivä! Keli aamul-
la epävakaata, mutta kahden aikaan
keli muuttui mitä hienoimmaksi ja
miehittäjät joutuivat riisumaan pi-
ponsa bunkkerilla kovan helteen ta-
kia. Muutto eiliseen verrattuna heik-
koa.. Siitä huolimatta stajajausta mel-
kein 12 ½ h, eli koko valoisa aika.
Syksyn fiilis alkaa olla huipussaan
kun puiden lehdet alkaa kellertää ja
punertaa pronssin sävyä. Tuuli painaa
pohjoisesta enteilevään sävyyn
lupaillen kurkia iltapäiväksi. Näin
ei kuitenkaan tapahtunut ja päivän
sigma olikin ”vain” 2690m (24a).

Aikamme mietittiin, että mikä mät-
tää Haliaksella kun Soiska ilmoitte-
li Hangosta yhtä sun toista ihmeel-
lisyyttä + Tammisaarella on Finby
grändillä pronssi-iibis! On tää nyt
kumma!?! Pikkulintua meni tappa-
van tasaiseen tahtiin ja porukkaa
lähti Bunkkerilta muualle retkelle.
Hilditch sanoi lähtevänsä pois päi-
väretkeltä Gäun kautta, vaihdettiin
numeroita jos jotain näkyisi jossain..
Noh, klo 12:47 soi puhelin ja vilkai-
sin samalla Gäulle, jossa näin Kain
seisovan särkällä, vastattuani pu-
helimeen Kai kertoo ”PLEGA las-
keutui Gäulle just äsken!” Yritettiin
löytää lintua bunkkerilta, josko nä-
kyisi sinne... Mut ei, ilmoitus Tatulle
& Aatulle. Sit puhelin soi, kun oltiin
matkalla Gäulle, että ”lintu lähti len-
toon.. On tulossa Bunkkerille päin!”
Sit vaan takaisin Bunkkerille Ekin
kanssa. **PRONSSI-IIBIS** löytyi
Kallskärin päältä lentämässä kohti
Länsikärkeä... Koko niemi raika-
si huutoja suuntaan jos toiseen, kun
porukka oli hajallaan ympäri nie-
meä! Aatu otti jopa muutaman juok-
suaskeleen bunkkerin suuntaan! Ta-
tulle huutaessani plegasta, Tatu ky-
syi ”Mikä on plega?!” Joutui piruvie
miettimään sitäkin pitkän tovin, kun
ei sitä niin usein pääse lausumaan
ilmoille:) Tai siis ikinä! Lintu lensi
Länsikärjen yli hienossa myötä-
valossa kohti Morgonlandetia, jossa
oli pari Turunihmettä stajajaamassa.
Soitin K. Rainiolle Turkuun, jos tie-
täisi ketä siellä on, niin laittaisi in-
foa eteenpäin. Iibis lensi niin pitkäl-
le WSW, kun vaan putkella näkyi...
Bunkkerilla käteltiin ja huudettiin!
Käsittämätöntä! On tää Halias ihme
paikka... Luultiin tietenkin, että ky-
seessä on Tammisaaren lintu, mutta
myöhemmin selvisi, että se on vie-
läkin paikallisena löytöpaikallaan.
Myöhemmin illalla seiskan aikaan
Mr. Forsman oli kuunkuvausreissul-
laan Vedalla nähnyt sielläkin itään
päin matkaaavan pronssi-iibiksen!
Hyvä meininki... Ja sit sitä muut-
toa: Merihanhki 530m, hanhi 239m,
haapana 351m 150p, haahka 1163m!
1500p, merimetso 94m 200p, har-
maahaikara 18m, kanahaukka 1m
(syypi), sepelkyyhky 783m + kyyhky
310m, kangaskiuru 83m, rautiainen
138m, pyrstötiainen 46m. Tiaisia-
kin pientä virittelyä: kuusi 57m, sini

507m, tali 366m. Tällaista täällä tä-
nään... Ai niin, Aatulle toka sponde.
Lajeja 84. Aksu ja Pepe Lehkoinen
asemalle illalla.

Jari Laitasalo

30.9.2007

Taas paukuteltiin ennätyskiä oikein
olan takaa! Pikkulintua ym. sälää
meni tyydyttävästi. Eilinen kuloras-
tasenkka ylitettiin ja uusi luku ko-
meilee melkein 1200:ssa, eli **1173m**.
Ja sit... seuraava ennätys oli yli tup-
lasti vanhan ennätysten yli. Kan-
gaskiuruja meni käsittämättömät
348m! Lintua paineli kevyessä ESE-
tuudessa ja lajimääräksi tuli 92. Σ
tukkasotka 170m, pilkkasiipi 31m,
sinisuohaukka 4m, kanahaukka 4m
1p, varpushaukka 111m, sepelkyyh-
ky 1558m, suopöllö 1 W, västäräkki
54m, kuusi- 38, sini- 2346m, talitiain-
nen 1574m, varpunen 11m, isokäpy-
lintu 4m, nokkavarpunen 2m, lapin-
sirku 1m, pikkulintu 870m. Petro,
Pepe & Aksu poistuivat asemalta.

Jari Laitasalo

21.3.2008 Pitkä perjantai

Jeh! Tänään oli niin kauhian kaunis-
ta vaikkei muuttolinnoille tuulet ol-
leetkaan niin myötäisiä. Solis kärrytti
koko päivän ja lämmitti jo kunnolla
tyynissä paikoissa. Muutto oli melko
vaisua, haahka 160, merimetso 20,
tilhi 43. Kepeiksi tikli, 2jpltp, silkki-
uikku sekä ihan h#*\$%#n hieno pun-
natulkkuoiras, joka lauloi vessaleh-
dossa monipuolista ihanaa ja rakas-
tettavaa lauluaan. Se oli siis aivan
h#?@%*n hieno! Hienointa oli kuit-
tenkin Nuoren Jarnan soutusessio,
joka loppui melkein oitis alettuuan.
Jarna ehti juuri tokaista: ”Täähän on
helppoa!” kun vene kiepsahti keu-
lan ympäri viskaten Jarnan jäiseen
veteen. Urheasti Jarppi toi kahlaten
Puhkun rantaan ja paineli aseman
lämpöön todeten: ”Huh hellettä”.
Pari mottia halkoja saatiin kuiten-
kin roudattua asemarantaan upeassa
säässä ilman Jarnaakin. Iltapäivällä
seuraamme liittyi Jonni Myyrä ja
Markku Keskijalka. Illalla juhliittiin-
kin puupeijaisia juoden punaviinia ja
nauttien nam – niin makoisaa lohta.
Jeesukselle kiitos!

Petteri Lehkoinen

Talviauringon viime säteisissä kelpaa ihailta pihlajanmarjojen perässä vaeltavia tilhiä *Bombycilla garrulus*. © Markus Varesvuo, Halias, 15.10.2008.

21.5.2008 ke

Lähes täydellinen päivä. Jos neito olisi ilmestynyt, niin silloin!! Aivan uskomattoman hieno keli. Aamulla aivan tyyntä, päivällä kevyttä länsituulta ja tietenkin paljon aurinkoa. Päivästä teki uskomattoman kun havaitsin taivaalla lentävän tynnyrin eli **ISOKIHUN !!!** Lintu paineli Russarö-linjaa rauhallista muuttolentoa itään. Oli aika härskin näköinen ötökkä, isompi vatsa kun mulla! Ehdin katsella lintua 5:19-5:25, eli aika mukavasti se näkyi. Oli tietenkin uusi laji Haliakselle ja yllättäen myös kepi. Gavioita näytti menevän aika mukavasti, mutta kihua katsellessani taisi aika paljon gavioita mennä ohariksi. Kuitenkin päivän saldo oli 1028, kaikki kaukaa etelästä. Sepelhanhia meni 1444m, harmaasorsa 1/1p, kurki 50m (2a), vesipääsky 5m, merikihu 4m, ruokki 3m ja päivästä teki lähes täydellisen kun ManU voitti mestareiden liigan. No, kun sitä neitoa ei näkynyt, ei päivä ollut ihan täydellinen.

Onnellinen Aatu

8.10.2008 Ke

Aamulla aivan tyyntä, päivällä tuuli vähän voimistui ollen illalla lännestä

3 bof. Aurinkoa saatiin varsinkin iltapäivällä ja oli ihan t-paita keli. Lajeja hurjat 80. Ennätyksiä rikottiin taas: hiirihaukka peräti 385m, mm. a105 ja a60. Painelivat tuttua reittiä Turkuun. Naakkoja meni 4251m ja todella yllättävää oli pohjantikkakamo, yht. 70m. Rengastuksia 11 + kontr. (vieras). Välillä tuntui, että poteja oli joka puolella. Suurin a5. Muita tikkoja: palohullu 6m, käpy- 24m ja pikkutikka 12m. Eilen mainittuja kurkia meni 1441(13a). Menivät vaan niin pirun myöhään. Viimeiset n. 19:25 (a420 ja a260) menivät jo lähes pimeällä taivaalla lännessä (aurinko laski 18:40). Muita haviksia metsähani 25m, sepelhanhi 64m, haahka 3500p, merikotka 10m, sinisuo 2m, kanahaukka 5m, nisari 101m, piekana 6m, ampu- 2m, muuttohaukka 1 vanha putosi saaliin kanssa Lilla-Munkhamnin kalliolle ja nuori paineli länteen 17:50. Sarvipöllö näyttäytyi Bunkkerin vieressä ja myöhäinen tervapääsky lensi etelään. Haarapääskyjäkin vielä 108m. Tilhiä jo 1595m, räksä 740m ja kulorastaita 171m. Tiaisia melko vähän, pyrstö- 335, kuusi- 230m, sini- 677m ja talitiainen 605m. Närhiä meni 224 ja hakkeja 24. Pikkulintumuut-

to oli aika vaisua, voisi mainita viherpeipot 248m ja punatulkut 74m. Dici, Markus ja Paavo päiväretkellä ja Jonne illalla stadiin. Oli aika säpinä päivä.

Aatu Vattulainen

PS. Vieras poti oli rengastettu pesäpoikasena Kiihtelysvaarassa.

1.11.2008

Tulipa vietettyä ikimuistoinen lintupäivä Haliaksella! Aamu valkeni tuulisena, joten vakkari vedettiin etelämetsän suojista. 7 ballin luoteistuulella tehoa antoivat sade- ja -kyllä! – räntäkuurot. Kesä alkaa kai pikkuhiljaa olla ohi. 2+1 pikkulokkia ja aina hauska etelänkiisla tekivät vakiosta hilpeämmän. Muuta kivaa muutolla oli mm. valkuposki, 10 lapasotkaa, peräti 5 sinisuota, 3 pohjantikkaa, västäräkki ja hakki. ”Massana” kanikoiden lisäksi telkkä 96, tilhi 142, kottarainen 81 ja pikkuloxia mukavat 48. Pikkuuikku pulasi lahdella. Varsinainen ensemble alkoi kuitenkin vasta auringon painuttua maille. Tuuli tyyntyi illaksi kokonaan ja taivas repesi välillä tähtikirkaaksi. Sitä pihalla ihmetellessä pihan yli lensi sarvipöllö. Sitten meni toinen, muutama vesilinnun näköinen, rastaita, pyrstötiainen (!) ja kun kolmas pöllö vilahti autokentän valoissa, Jarkki keksi pähkähullun idean mennä bunkkerille stajaamaan. Siellä sitten kökötimme Jarkon ja Riston kanssa, eikä aikakaan kun pöllöjä alkoi vilahtelemaan. Niitä meni pikkuparvissa ja tuntui, että pöllöt tulivat sykäyksittäin niemen ylle. Aivan kuin nisarit, sarvarit tulivat suht matalalla ja ottivat kärjen päällä korkeutta. Osa meni matalalla puiden latvojen tasalla. Sataman valot oli avainasemassa, pöllöjen vaaleat siiven alapinnat vilkkuivat varsin hyvin, ja lentotyylistä ja siiten kärkien mustista kuvioista kaikki paremmin nähdyt määritettiin sarvareiksi. Yhteensä pöllöjä meni hilpeät 32. Puoli kahteentoista mennessä meno hiipui selvästi ja viimeinen niitti tuli klo 24, kun sataman valot sammui. Olihan elämys. Verkkoihin osui 24 mennessä kuusi sarvaria. Lajei 67.

Petro Pynnönen